

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: P. Š.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2024, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 18. 12. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín (dále jen „OSSZ“) ze dne 20. 11. 2023 není žalobce invalidní, jelikož u něj nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 14. 3. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

4. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalobce namítal, že při posuzování poklesu jeho pracovní schopnosti byl zohledněn je esenciální třes, vestibulární neuronitida a vestibulární ataxie, nikoliv však i další příčiny poklesu pracovní schopnosti, kterými jsou zúžení páteřního kanálku, artróza, kožní problémy a psychické obtíže.
6. Žalobce sdělil, že pracoval jako dělník – střihač v rizikovém zaměstnání, kde byl ohrožen hlukem, nadměrnou zátěží a vibracemi. V současné době není schopen fungovat ani v běžných každodenních záležitostech.
7. Žalobce dále brojil proti tomu, že posudkový lékař podrobněji nezkoumal jeho zdravotní stav a nikdo z posudkových lékařů ho osobně neprohlédl.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná se ve vyjádření přímo nevyjádřila k obsahu žaloby ani k jednotlivým námitkám uvedeným v žalobě. Místo toho se zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobce. Zdůraznila objektivitu a správnost svého rozhodnutí, opírajícího se o odborný posudek a právní předpisy. Žalovaná je po zhodnocení předložené zdravotnické dokumentace přesvědčena, že byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Při vyhodnocení posudkových závěrů vycházela ze zjištěných diagnóz. Posudek považovala za objektivní. Ve věci odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobce, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“) ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

9. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis žalobce a také správní (dávkový) spis, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
10. Žalobce podal dne 2. 11. 2023 žádost o invalidní důchod. Následně byl posouzen lékařem OSSZ Nový Jičín, který dne 20. 11. 2023 dospěl k závěru, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a nejedná se u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. S ohledem na tyto závěry žalovaná prvostupňovým rozhodnutím zamítla žádost žalobce o invalidní důchod.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce námitkami, ve kterých uvedl, že nesouhlasí s tím, jak byl jeho stav posouzen.
12. Žalovaná nechala pro účely námitkového řízení vypracovat posudek lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“). Podle posudku ze dne 28. 2. 2024 se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, nešlo ovšem o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 15 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) (dále jen „vyhláška č. 359/2009“). Míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 10-20 % zvolil lékař IPZS na střední hranici daného procentního rozmezí, tj. 15 %. Pokles pracovní schopnosti ve výši 15 % nevede k invaliditě.
13. Na základě posudku o invaliditě ze dne 28. 2. 2024 vydala žalovaná dne 14. 3. 2024 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobce brojí žalobou.
14. Krajský soud nechal vypracovat pro účely soudního řízení posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „PK MPSV“). Posudková komise dne 5. 6. 2024 zasedala ve složení předsedkyně komise, další lékařka s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobce byl přítomen jednání PK MPSV.
15. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní (posudkovou) spisovou dokumentaci, zdravotní dokumentaci žalobce a lékařské nálezy předložené žalobcem. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobce, pracovní anamnézu žalobce. Žalobce při jednání posudkové komise popsal své zdravotní problémy a dopad jeho postižení na pracovní a soukromý život. Následně PK MPSV provedla objektivní interní vyšetření žalobce při jednání a následně na straně 4-5 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
16. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po vestibulární neuronitidě v říjnu 2022, trvající závažný esenciální tremor horních končetin – v progresi, anamnest. od 30 let věku, v.s. s funkční komponentou, zániková pravostranná vestibulopatie.
17. PK MPSV hodnotila odlišně od lékaře OSSZ a lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu pro námitkové řízení v rámci celkového posudkového závěru, a rozdílně od lékaře IPZS i v rámci základní diagnózy způsobující dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s ovlivněním pracovní schopnosti.
18. PK MPSV konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v „*Kapit. VI, pol... př. k vyhl. č. 359/2009 Sb.,*“ pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 60 % (z rozpětí 50-60 % v horní rovině procentuálního rozpětí) pro „*další chorobné stavy v anamnéze*“ - deprese, gonartrózy bill, vertebralgie. Dále posudková komise uvedla, že trvá problematická sebeobsluha, mobilita, je zásadní omezení denních aktivit, depresivní symptomatologie, jsou přítomny všechny klasické projevy v úrovni

středně těžké poruchy, trvá vestibulární ataxie. PK MPSV tuto horní procentuální hranici 60 % zvýšila o 10 % na celkových 70 % pro tzv. „náročnost dosavadního zaměstnání“, kdy jako dělník v těžkém provozu je neschopen, začlenění na trhu práce v požadovaném období hodnocení však není možné, plánováno další zaléčování a dovyšetřování, prognóza nejistá.

19. Dle posudkové komise je žalobce v nynějším zdravotním stavu zcela vyčerpán, bez zřejmých funkčních existenčních rezerv. U žalobce se jedná o invaliditu třetího stupně pro jeho funkční stav a pokračující léčbu.
20. Po shlednutí posudku PK MPSV krajský soud dospěl k závěru, že se z něj dostatečně konkrétním způsobem nepodává, proč se PK MPSV tak zásadně odlišila od předchozích posudků (neuznání dlouhodobě nepříznivého stavu a pokles pracovní schopnosti z 15 % vzrostl na 70 %). Pro učinění závěru o tom, zda je posudek PK MPSV úplný a přesvědčivý, soud požádal o doplnění posudku, přičemž uvedl, v čem konkrétně je třeba posudek ze dne 5. 6. 2024 doplnit.
21. Dne 25. 9. 2024 posudková komise vypracovala doplňující posudek, ve kterém setrvala na svých závěrech uvedených v posudku ze dne 5. 6. 2024. Na zadání zdejšího soudu odpověděla a odůvodnila své závěry na str. 6-7 doplňujícího posudku. Konkrétně uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mající vliv na pracovní schopnost žalobce se stanovuje – „*extrapyramidové poruchy s hybnými komplikacemi, essent. tremorem v progresi a vertigem, s omezením většiny denních aktivit*“. Dominující symptomatologií je esenciální třes, zejména horních končetin, méně hlavy, vertiginózní stavy, ataxie. PK MPSV hodnotila zdravotní postižení podle kapitoly VI, položka 3 přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 60 % (z rozpětí 50-60 %). Posudková komise posoudila uvedené postižení jako středně těžké – tj. s esenciálním třesem oboustranným, s problematickou léčbou bez zvláštní odezvy, nezvládání plné sebeobsluhy a nelepšení se v pohyblivosti – trvá vestibulární ataxie, je omezení denních aktivit, subjektivní depresivní symptomatika. PK MPSV neposoudila jako lehkou formu s jednostranným postižením a s plnou pohyblivostí.
22. Pro „*další chorobné stavy v anamnéze*“ posudková komise hodnotila v horní procentuální rovině – 60 %. Tuto horní hranici ještě navýšila o 10 % na celkových 70 % pro tzv. „náročnost dosavadního zaměstnání“.
23. PK MPSV dodala, že pracovní neschopnost je u žalobce dlouhodobá se stavem po opakovaných prodlouženích nemocenských dávek, neboť se předpokládalo zlepšení stavu, zaléčení tremoru a ataxie, a nástup do zaměstnání, k čemuž ovšem nedošlo.
24. Posudková komise se rozhodla pro přiznání invalidity třetího stupně pro neukončenou léčbu, s kontrolou zdravotního stavu v bližším časovém horizontu. Posudky lékaře OSSZ a IPZS pochybily zejména v tom smyslu, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – který by zakládal přiznání invalidity – považovaly páteční algický syndrom. Tremor a ataxie byly řešeny prodloužením pracovní neschopnosti opakovaně, přičemž se předpokládalo, že příznaky neurologické se po léčbě a vyšetření upraví a žalobce nastoupí do práce. To však s ohledem na žalobcům zdravotní stav nebylo možné. Datum vzniku invalidity stanovila posudková komise datem opakovaného neurologického vyšetření, tj. ode dne 17. 2. 2024.

V. Jednání soudu

25. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 28. 11. 2024 za přítomnosti žalobce. Žalovaný se z jednání řádně omluvil. Žalobce odkázal na žalobu a uvedl, že s ohledem na závěry uvedené v posudku PK MPSV by měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit. Popsal vznik nepříznivého zdravotního stavu a také to, jak jej omezuje v osobním i pracovním životě. Krajský soud sdělil obsah vyjádření k žalobě. Krajský soud následně provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 5. 6. 2024 a jeho doplnění ze dne 25. 9. 2024. Poté dal krajský soud účastníkům řízení prostor ke konečným návrhům a následně postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

26. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
27. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
28. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti

pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

29. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Rozhoduje-li žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na jejichž základě mu byla dávka přiznána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37). Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o odnětí invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla odnímaná dávka přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
30. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 5. 6. 2024 a jeho doplnění ze dne 25. 9. 2024, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 28. 11. 2024. Krajský soud vyhodnotil posudky z hledisek shora uvedených, zabýval se jejich úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
31. Posudky PK MPSV byly vypracovány posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byla lékařka se specializací v oboru neurologie). Posudek včetně jeho doplnění byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace a lékařských nálezů doložených žalobcem) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudků zpracovaných ve správním řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
32. Posudek posudkové komise a posudky lékařů ve správním řízení se lišily v rámci celého posudkové závěru. Z posudku ze dne 5. 6. 2024 a především z jeho doplnění ze dne 25. 9.

2024 jednoznačně vyplývá, že se u žalobce jedná zdravotní postižení, které je uvedeno v kapitole VI, položka 3, písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (pozn. soudu: evidentně nedopatřením není v posudcích přesně uvedena položka 3c, ovšem z obou posudků vyplývá, že se jedná právě o písm. c, položky 3 vzhledem k procentuálnímu rozpětí 50-60 %. Tato písařská chyba nemá vliv na přesvědčivost posudků). Posudková komise nehodnotila shodně s lékaři ve správním řízení, a to vzhledem k vlastnímu vyšetření a závěrům uvedených v bodech 16–25 tohoto rozsudku.

33. Pokles pracovní schopnosti u žalobce po zohlednění náročnosti dosavadního zaměstnání činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 70 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV a jeho doplnění, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkové lékařky a další lékařky – neuroložky, tedy lékařky z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce.
34. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sám žalobce. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
35. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpřesvědčivější lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 5. 6. 2024 ve znění jeho doplnění ze dne 25. 9. 2024. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek a jeho doplnění PK MPSV za stěžejní důkaz o tom, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni invalidity.
36. Napadené rozhodnutí, kterým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutí, proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

37. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neshledala žalobce invalidním. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s §

78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 5. 6. 2024 a jeho doplnění ze dne 25. 9. 2024, podle něhož žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni invalidity. Vznik invalidity třetího stupně byl stanoven ke dni 17. 2. 2024.

38. O nákladech řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce však úhradu nákladů vůči ve věci neúspěšné žalované nepožadoval. Ani ze spisu není zřejmé, že by žalobce nějaké náklady v soudním řízení vynaložil (věc je osvobozena od soudního poplatku a žalobce nebyl zastoupen). Soud tedy ve vztahu k žalobci rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II.). Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. listopadu 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně